

Työpäivän Lyhentäminen On VÄLTÄMÄTÖN

Kirj. Hesu

KYLLÄHÄN lyhemmän työpäivän vaatiminen olisi välttämätöntä, sillä liian raskittavaksi käyvät pitkät työpäivät kun työkiihkoisuus on kehitetty aivan äärimmäisyyksiin saakka kaikilla työaloilla ja kyllähän se on totta, mitä i. w. w.-läiset sanovat, että pitkä työpäivä aiheuttaa työttömyyttä, mutta kun tuo tunti-palkka on niin pieni, kun tässä on pitänyt olla työttömänäkin ja kun on aina niin kovin epävarmaa kuinka kauan tässä saa työssä olla, niin täytyy puskea nurisematta, kärsiä ja odottaa parempia aikoja ja tilaisuuksia. Jotensakin tähän tapaan ajattelee suuri enemmistö tänäpäivänä sellaisistakin työläisistä, jotka ovat jo tutustuneet työväenliikkeeseen ja käsittävät työpäivän lyhentämisen y. m. parannusten välttämättömyyden, sekä ovat selvillä siitäkin, että näitä voidaan saavuttaa ainoastaan tehokkaan järjestymisen ja taistelun avulla.

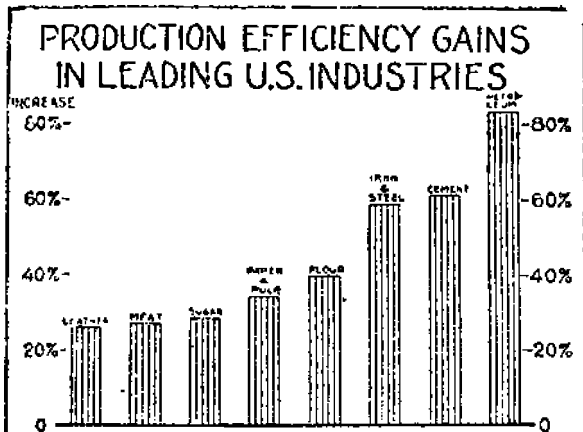
KOKONAAN luokkatiedottomat työläiset eivät ole selvillä mistä työttömyys ja sen aiheuttamat seuraukset johtuvat. He yleensä kuulevat "huonon" ja "hyvän ajan" johtuvan "huonoista," tai "hyvistä" politiikoitsijoista ynnä sellaisista. Näitä luokkatiedottomia työläisiä on vielä sängen paljon. Heitä pitäisi tietoisempien työläisten kasvattaa, saattaa tietoiseksi, mistä meitä työläisiä ahdistavat epäkohdat johtuvat ja koettaa järjestää tehokkaaseen taistelujärjestöömme, että voisimme epäkohdat poistaa ja olosuhteemme parantaa. Mutta kuinka voivat tietoisemmatkaan työläiset tällaista tehdä silloin jos ajattelevat ja toimivat siten, kuin alussa mainittiin? Kuinka voidaan saada tietämätön työläinen vakuutetuksi siitä, että pitkä työpäivä on työläisille vahingollinen, kun siitä ei uskalleta puhuakaan ja kuinka voidaan saada tietämätön työläistoveri uskomaan, että äärimmäinen työkiihkoisuus, urakka-työ, y. m. s. aiheuttavat työttömyyttä, kurjuutta ja kärsimyksiä työläisille, silloin kun ei itse käytännössä ollenkaan pyritä näitä vastustamaan? Kuinka voidaan kehittää näitä luokkatiedottomia tovereita järjestämään tehokkaaseen taistelujärjes-

töön, silloin kun useassa tapauksessa ei itsekään olla järjestyneitä?

Mistä työttömyyden jatkuva lisääntyminen johtuu

Hyvin usein selitetään, että työttömyys johtuu tuotantotekniikan kehittymisestä, uusien ja yhä käytännöllisempien ja automaattisempien koneiden tuotannon ja jaon palvelukseen sijoittamisesta. Kun osotetaan, että esim. Yhdysvalloissa tuotantokoneiston kehitys ja menettelytapain tehoistuminen on aiheuttanut sen, että v. 1927 voitiin tuottaa tuotteita 70 prosenttia enemmän kuin v. 1914 vaikka tuotannon palveluksessa oleva työläismäärä tuolla ajalla oli lisääntynyt ainoastaan 15 prosenttia, niin onhan tämä aivan kourautuntuva todistus siitä, että työttömyys johtuu juuri noista edellämmainituista syistä.

Tällainen selitystapa, vaikka se onkin paikkansa pitävä, on kuitenkin puutteellinen ilman lisäselostuksia ja voi siitä olla seurauksena se, että lisätään tietämättömissä työläisissä jo ennestään olevaa vihamielisyyttä koneiden ja yleensä tuotantotekniikan kehitystä vastaan. Jos sanotaan, että työttömyys johtuu alhaisesta työvoiman hinnasta, niin on se enemmän

Yllä oleva taulukko näyttää missä määrin tuotanto on tehoistunut jokaista työläistä kohden siten vuoden 1914 joissakin Yhdysvaltain perusteollisuuksissa.

paikallaan kuin tuo yllämainittu selostus.

Alhaisella työvoiman hinnalla ei tarkoteta ainoastaan alhaisia palkkoja, mutta myöskin liian pitkiä työpäiviä. Kun tuotantotekniikka on korkealle kehittynyt ja työpäivä on pitkä, voi verrattain pieni työläismäärä tuottaa tuottoita enemmän kuin mitä nämä työssä olevat ja vielä vähemmän miljoonat työttömyydessä olevat työläiset voivat ostaa, niin on luonnollisesti seurauksena, että syntyy liikatuotantoa, mikä aiheuttaa teollisuuslamaan.

Työttömyys siis johtuu liian alhaisesta työvoiman hinnasta, s. o. liian pitkistä työpäivistä ja alhaisista palkoista, eikä koneista ja tuotantotekniikan kehityksestä. Poistaaksemme työttömyyden meidän täytyy kohottaa työvoimamme hintaa.

Kuinka voimme työvoimamme hintaa kohottaa

Tähän kysymykseen on ainoastaan yksinkertainen ja pätevä vastaus: On järjestyttävä teollisuuksittain ja taisteltava. Kenenkä on järjestyttävä ja taisteltava? Meidän, työläisten tietysti. Mitään emme saavuta ilman ellemme taistele sen saavuttamiseksi ja taistella emme voi menestyksellisesti ellemme ole tehokkaalla tavalla järjestyneet, tämän jokainen luokkatietoinen työläinen käsittää.

Luokkatietoiset työläiset tietävät kuinka ankarasti on työläisten täytynyt taistella vuosikymmeniä esim. 8-tuntisesta työpäivästä, mikä ei vielä ole hetikään yleinen Yhdysvalloissakaan. Jo vuonna 1866

järjestyneet työläiset taistelivat 8-tuntisen työpäivän saavuttamisesta New Yorkissa ja taistelullaan myöskin voittivat sen. Myöhemmin on käyty lukemattomia ankaria taisteluita lyhemmän työpäivän puolesta ja ovat työläiset näissä taisteluissa voittaneet niillä aloilla, joilla heillä on lujimmat järjestöt olleet.

Nykyisen tuotantotekniikan vallitessa ei ole enään 8-tuntinen työpäiväkään kyllin lyhyt. Nyt olisi välttämätöntä saada 6-tuntinen, tai vieläkin lyhempi työpäivä, mutta me saamme olla varmoja, että näitä saavutuksia ei voiteta ilman ellei meillä ole voimakasta ja tehokasta, nykyajan kehitystä vastaavaa taistelujärjestöä, minkä avulla me käymme jatkuvaa taistelua.

Miksi työläiset eivät toimi etujensa puolesta tarmokkaammin

Mutta vaikka huomattavan suuri osa työläisistä jo tänäpäivänä tämän kaiken käsittääkin, niin silti, kuten tämän kirjoituksen alussa mainittiin, hyvin harvalukuinen joukko toimii näitten pyrkimysten edistämiseksi. Näiden työläisten keskuudessaakin, jotka selvästi käsittävät työttömyyden syyt ja ovat tietoisia siitä kuinka ne voidaan poistaa, löytyy ainoastaan harvoja, joilla todella on tarmoa toimia kaikilla mahdollisilla keinoilla todellisen taisteujärjestömmen rakentamiseksi. Suurin osa näistä työläisistä pysyy toimeettomina, "odottaa parempaa tilaisuutta," vaikka he itsekin melkein varmasti tietävät, että selvaista ei tule.

Mistä tämä tällainen johtuu? Olisiko syynä, että näiltä työläistovereilta puuttuu halua ja tarmokkuutta taistella elinehtojensa puolesta, tai olisiko niin, että kaikesta huolimatta nämä työläiset, niin tietoisia kun he todellisista syistä ovatkin, eivät luota siihen, että työläiset itsenäisen järjestymisen ja taistelun kautta voivat etujaan puolustaa? Hyvin todennäköisesti näyttää, että tässä jälkimäisessä otaksumassa on hyvin paljon perää.

Yleensä ei voida sanoa, että työläisten enemmistöltä puuttuisi tarmokkuutta ja halua elinehtojensa puolesta kamppailuun. Onhan tunnettua, että työläiset antautuvat alttiiksi kaikenlaisille vaaroille, työskentelevät vaivoista ja vastuksista vä-

littämättä olantonsa hankkimiseksi. Miksi sitten he eivät myöskin tekisi sitä, että uhrautuisivat oman järjestönsä edistämiseksi kaikella tarmolla, jos he täydellisesti luottaisivat siihen, että täten varmasti voitavat itselleen paremmat elämänehdot.

Näillä toimettomilla työläistovereilla täytyy olla toimettomuuteensa syynä se, että he eivät sittenkään vielä täydellisesti luota työväenluokan luokkataistelun kautta voittavan. Näille työläisille ei sittenkään ole vielä luokkataistelun välttämättömyys täysin selvillä ja siksi he pysyvät toimettomina.

Meidän täytyy nämä seikat itsellemme selittää. Meidän täytyy päästä tietoisiksi siitä, että mitään muuta mahdollisuutta ei meillä ole itsemme suojelemiseksi — elin- ehtojemme puolustamiseksi kuin, että järjestymme teollisuusunioon ja koetamme saada siihen liittymään työläiset kaikilla aloilla mahdollisimman suurina joukkoina ja sitten taistelemalla tällaisen tehokkaan taistelujärjestön avulla. Tämä on ainoa keino ja keino sellainen, mikä varmasti tuottaa meille hyviä tuloksia.

Kohti Edeniä

(Kirjoittaja tuntematon)

*Jos sammuisi päivyen valo,
yön himmeät tähtöset jäis,
viljamaistame tulisi salo,
sivistyksemme pois häviäis. —
Ja ihmiset jäisivät tänne
maankorpihin taistelemaan,
joka miehellä jousi ja jänne
ja kohtalo kourassaan.*

*Se onnettomuus olis suuri,
se kauhea, kaamea ois,
mutt' kummempi ei, kun juuri
on monen — jos peite on pois.
Sä näethän ainaista yötä
valotonta ja hirvittävää —
ylivoimaista taistoa, työtä, —
ei kannan se hedelmää.*

*On raatajan kohtalo moinen,
sen heikkojen, kurjimpain.
Vastakohtana kohtalo toinen —
on nauttia, nauttia vain.
Me raadamme, — työmme on turhaa,
vaikk' kaikki niin kalliisti luo.
Me iskenme, — iskumme murhaa,
syö meidät — ja säästää nuo.*

*Jos meillä on päivyess' valo,
miks' vielä on niin pimeää.
Jos meillä on viljelty salo
miks' lapsemme leivättä jää. —
Jos raadanta runsaasti tuottaa
ja raataja luoja on sen,
miks' ei tahdo raataja luottaa
omaa kuntoonsa, oikeuteen.*

*Jos valistus vapauttaapi
jos orjuutta poistaa työ, —
miks' raataja niin vajoaapi,
on orja ja almuja syö . . ?*

*Kas tiedottomuuden on valta
ja sen kautta orjuuden yö.
Ken vaan voipi nousta sen alta
se kahleensa murskaksi lyö
ja huutaa seuraajilleen:
"Päin ylvään te noin kohotkaa . . .!
Se ottaa oikeutensa
Sen ryöstää, — jos ei muuten saa.*

*Siis ystävä sin olet nuori,
sun silmäsi säihkyelee,
Työssä on ase, — siis suori, —
käy eespäin ja jotain tee.*

*Lyö sivuilta, kun näet väärrä —
se heikkoa nostaa niin —
Päin rynnistä — kohden määrää
ylös luomaas Edeniin.*